

[Landbrugsministeren.]

Forhold til Flæskeproduktionen, saaledes at Flæskestens Gennemsnitspris i 12 Uger skal være $9\frac{1}{2}$ Gang Kornprisen. Herigenem opnaar man en vis Begrænsning af Prisen for Foderkornet, men da dette Gennemsnit i Dag er 1 Kr. 52 Øre for Flæskeprisen, vil det sige, at man for Øjeblikket kan naa op paa en Bygpris, der ligger paa 16 Kr., hvis Forholdet stiller sig saaledes, at der er saa stor en Forskel mellem de enkelte Kornsorter, at Afgiften bliver saa høj, at Prisen bliver 16 Kr. Hertil kommer, at efter Venstres Forslag maa man regne med, at Priserne forhøjes gennem Maaneder, saaledes at man i Juli 1935 naar op til en Pris, der ligger 1 Kr. 50 Øre højere.

Det vil altsaa sige, at med de Prisforhold, vi har i Dag, og med den Afgift, Venstre foreslaar, skulde vi i Dag have en Bygpris paa 14 Kr., og derefter vilde Bygprisen i Juli 1935 blive 15 Kr. 50 Øre, og hvis Flæskeprisen er den samme, som den nu har været i 12 Uger, vil den ikke kunne begrænse Bygprisen, saa den kommer til at ligge under de 15 Kr. 50 Øre. Det bliver en Forhøjelse af den nuværende Pris med 33 pCt.

Der foreslaas ingen Begrænsning af Prisen for den Hvede, som anvendes til Brødkorn, saa her vil sikkert komme en meget betydelig Forhøjelse. Derimod foreslaar Venstre, at man bibeholder den Begrænsning, der findes i den gældende Lov, og som gaar ud paa, at saa længe Kornprisen ikke overstiger 8 Kr., skal Brødpriisen ikke forhøjes.

Ligesom de Konservative foreslaar Venstre, at man ophæver Bestemmelsen om en Bevilling af Kornpuljen til trængende Personer til Indkøb af Oksekød.

Hverken Venstre eller Konservative fremsætter positive Forslag om en Svineordning i Forbindelse med Kornordningen. Venstre udtaler nogle smukke Ord om det Hensyn, der bør tages til begge Sider; men det faktiske for Husmændene og det mindre Landbrug i det hele taget, hvis Venstres Forslag gennemføres, er en meget stærk Prisforhøjelse for Kornet, men ingen Sikkerhed for, at de til Gengæld for denne Fordyrelse faar flere Svinekort, end de har i Øjeblikket.

Ifølge den gældende Smørordning er Prisen for Smør til indenlandsk Forbrug 2 Kr. 10 Øre i Øjeblikket, og hertil skal for Landbrugets Vedkommende lægges $23\frac{1}{2}$ Øre, som opnaas gennem de almindelige Overpriser ved Salg paa visse Markeder.

Efter Oplysninger, jeg har indhentet fra Mejerierne, har Landbruget gennemsnitligt faaet $23\frac{1}{2}$ Øre i Tillægspris til Noteringen. Der faas paa Hjemmemarkedet i Dag i Virkeligheden en Pris af 2 Kr. $33\frac{1}{2}$ Øre, og jeg vil mene, at man hermed er oppe paa Produktionsprisen.

Jeg ser nok, at Venstre anfører i Betænkningen som Motivering for den foreslaede Forhøjelse til 2 Kr. 50 Øre plus de $23\frac{1}{2}$ Øre nogle Betragtninger over Priserne i 1929 og 1930; men de Tal, Venstre her har nævnt, kan ikke være rigtige. Man taler ganske vist ikke om Smørnoteringen, man bruger Udtrykket: „Gennemsnitssmørprisen“; men da denne Gennemsnitssmørpris i de 2 Aar er angivet at være i det første Aar 10 Øre over Noteringen og i det andet Aar 20 Øre over Noteringen, blev jeg betænkelig ved Tallene og satte mig i Forbindelse med Mejeriernes Fællesorganisation og spurgte, hvor meget man i disse 2 Aar havde opnaaet ud over Noteringen.

Jeg fik da den Meddelelse, at i 1929 opnaaede man 6 Øre over Noteringen, der var 3 Kr. 02 Øre, saaledes at Gennemsnitsprisen var 3 Kr. 08 Øre og ikke, som Venstre anfører i Betænkningen, 3 Kr. 12 Øre; i 1930 var Noteringen 2 Kr. 45 Øre, og med en Tillægspris af 6 Øre kommer man op paa 2 Kr. 51 Øre i Stedet for som anført i Betænkningen 2 Kr. 65 Øre. Medens man altsaa dengang havde 6 Øre ud over Noteringen, har man imidlertid, som nævnt, i den Periode, i hvilken Smørloven har været gældende, haft en Tillægspris af $23\frac{1}{2}$ Øre.

Jeg nævner disse Tal, fordi det er nødvendigt at kende dem for at være klar over, hvilke Priser der i Virkeligheden opnaas ved Smørsalg paa det indenlandske Marked; man maa kende disse Tal, naar man taler om Produktionsprisen, den Pris, der med Rimelighed kan tilkomme Landmændene, og som jeg mener de har Krav paa.

Men foruden at Venstre foreslaar en Smørordning, hvorefter Minimumsnoteringen altid skal være 2 Kr. 50 Øre, saaledes at den endelige Pris bliver 2 Kr. $73\frac{1}{2}$ Øre, foreslaar Partiet, at en tilsvarende Pris skal gælde for Salg paa Hjemmemarkedet for Sødsmælk og Fløde. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dette vil betyde mindst 50 pCt. Forhøjelse af Landmændenes Pris.

Dernæst foreslaar man, at Margarineproduktionen skal nedsættes med mindst 50 pCt. i Forhold til Produktionen i Fjor,